

Een van de uitgangspunten voor het Van der Valkhotel was een volledig transparante gevel. De omgeving van het hotel met snelweg, sporen en kantoorgebouwen speelt daardoor een belangrijke rol binnen in het gebouw. Beeld Jan Bitter

Artikel

7:30

Huiselijke allemansvriend met gevoel voor zaken

label: [Interieur](#)

Behalve het exterieur ontwierp Wiel Arets Architects ook het interieur van het markante Van der Valkhotel aan de Amsterdamse Zuidas. Het strakke zakelijke gebouw is van binnen gastvrij en frivolous ingericht. Hier is iedereen welkom die zich graag luxe laat verwennen

Tekst Afke Laarakker

Geruisloos zoekt de lift van de entree naar de lobby op de vijfde verdieping. Zichtbaar door de donkere glazen zijwanden schiet in een flits, als een tegenligger op de snelweg, een afdalende lift met hotelgasten voorbij. Zodra de deuren openschuiven ontvouwt zich een panorama: de dynamiek van de A10, trein- en metrosporen rondom het hotel komen door de enorme raampartij de lobby binnen.

“We wilden alle momenten vormgeven”, vertelt projectarchitect Joris van den Hoogen van Wiel Arets Architects. De betekenis daarvan wordt duidelijk wanneer je je door het hotel beweegt. De plekken waar je kort verblijft of doorheen loopt – parkeerplaatsen, liften, wc’s – zijn met evenveel ijver ontworpen als de grote lobby, de congresszalen en hotelkamers.

Beeld Jan Bitter

Alzijdige driehoek

Als een tangrampuzzelstukje ligt de driehoekige plattegrond van het Van der Valk-hotel van Wiel Arets Architects tussen de A10 en het belangrijkste zendstation van de Zuidas. Direct aan de snelweg doet het waar de keten om bekendstaat: automobilisten onthalen. De eerste tot en met de vierde verdieping van het hotel is parkeerdek. Maar op een minuut lopen vanaf station RAI, aan de rand van de Zuidas richt Van der Valk vanzelfsprekend ook zijn pijlen op andere gasten. Treinreizigers, lokale zakenlui, buitenlandse toeristen en zelfs bewoners van Amsterdam zijn de doelgroep.

Die bezoekersstroom moet wel nog enigszins op gang komen. Dat komt door de pandemie, maar ook doordat het hotel nu nog in een dode hoek ligt. De kantoren die zullen zorgen voor voetgangersstromen zijn nog niet gebouwd en de voetgangersstraat wacht op een nieuwe inrichting. Het vindt zijn weerklank in de levendigheid van de plint: in het café wachten de lege stoelen op te komen gasten en de ontvangstbalie is onbemand. De entree is daardoor – hopelijk tijdelijk – nog wat onpersoonlijk en onduidelijk.

De lobby lijkt enorm doordat hij overloopt in restaurant en ontbijtzaal, en zich uitstrekt tot in de punten van het gebouw

Deel van de infrastructuur

Dat doet echter geen afbreuk aan het slimme ontwerp van Wiel Arets Architects van de begane grond, de entree van het gebouw. Behalve een inrit voor de automobilisten en deuren voor de voetgangers moesten installaties en de laad- en losruimte voor vrachtwagens worden ingepast. Die laatste ruimte is onzichtbaar achter een hoge glazen schuifdeur met gordijnprint. De installatieruimte flankiert de inrit van de parkeergarage en maakt die tot poort. Een knik in de gevel markeert de voetgangsentree.

De begane grond en de verdiepingen erboven zijn in feite nog onderdeel van de infrastructuur, maar door een aantal ingrepen werd zelfs de parkeerruimte nergens echt hard van sfeer – niet alleen door de elegant verborgen installatieruimtes, maar ook

omdat de robuuste constructiekolommen een golvende doorsnede hebben en de verlichting warm is van kleur. Tussen de parkeerplaatsen kwamen bovendien studio's waar kunstenaars een halfjaar gratis kunnen werken.

Tropische elementen

De werkelijke ontvangst vindt echter plaats op de vijfde verdieping. Daar begint een andere wereld. De lobby lijkt enorm doordat hij overloopt in restaurant en ontbijtzaal, zich uitstrekt tot in de punten van het gebouw. Knusheid ontstaat door transparante tussenwanden. De sfeer van het interieur sluit aan bij de transparante architectuur van Wiel Arets, maar de stijl ervan contrasteert. Waar de strakke, zakelijke architectuur naadloos opgaat in de architectuur van de Zuidas is het interieur eerder huiselijk, frivol en met het oudroze, vale goud en de tropische elementen ook modegevoeliger.

Elke gast in het Van der Valkhotel wordt ondergedompeld in een luxe bad van detaillering

Het interieur is het resultaat van een samenwerking. De familie Van der Valk is opdrachtgever, uitbater en gebruiker. Met Wiel Arets Architects en interieurontwerper Ineke Rossen werkte manager Kristien van der Valk aan het interieur van háár hotel. Ze ging mee op zoek naar meubels en deed inspiratie op bij de interieurs van haar tantes. De lobby is ontvangstruimte, werkruimte én leefruimte.

Ondanks die huiselijkheid heeft het hotel de efficiëntie van een luchthaven. Midden in de ruimte staat een incheckbalie, maar gasten kunnen ook met hun mobiele telefoon hun kamerdeur openen. Wie niet wil hoeft geen mens de spreken. De gastvrijheid zoekt daardoor de grens op van klantvriendelijkheid: rekening houden met de wensen van de gasten staat voor de opdrachtgever voorop.

De bank in de hotelkamer volgt de architectonische constructie: de betonvloer maakt een knik omhoog vlak voor de gevel. De ruimte die ontstaat in het plafond eronder functioneert als gordijnkoof. Als gevolg van vloerconstructie is de horizontale belijning in de gevel bijzonder dun. Beeld Jan Bitter

Een bed als een altaar

En dan zijn er natuurlijk de kamers, 235 in totaal. Gastvrijheid is hier simpelweg een uitnodiging om te gaan liggen: elk bed staat als een centraal altaarstuk in de kamer, georiënteerd op de gevel. De kasten en tafels vormen een decor van donker hout. De badkamerdeuren zijn beprint met hetzelfde patroon als de laad- en losdeuren en de installatieruimtes.

Het meest verrassend in de kamers zijn de schijnbaar eenvoudige banken met bruine leren bekleding. Het meubelstuk staat niet op de vloer, maar ís de vloer: het beton maakt een knik. Ter plaatse van de zitting is minder materiaaldikte nodig en aan de buitenzijde wordt de gevel zo slechts door dunne horizontale lijnen onderbroken. De holte die ontstaat in het plafond vormt een gordijnkoof.

De hotelkamers zijn een symbiose tussen architectuur en interieur. Het is het meest extreme voorbeeld, maar ook exemplarisch voor de manier Wiel Arets Architects elk detail vormgaf, benutte of wegwerkte. Een gast in het Van der Valkhotel wordt ondergedompeld in een luxe bad van detaillering.

Hotel Van der Valk, Zuidas Amsterdam

Opdrachtgever Van der Valk Zuidas

Interieurarchitect Wiel Arets Architects i.s.m. IR Ontwerp

Projectarchitecten Wiel Arets, Joris van den Hoogen, Jochem Homminga

Medewerkers Jos Beekhuijzen, Louise Bjørk, Jelle Homburg, Bram van Grinsven

Adviseur constructie Pieters Bouwtechniek, Amsterdam

Adviseur installaties Linthorst Installatietechniek, Apeldoorn

Adviseur akoestiek Deerns, Zwolle

Adviseur duurzaamheid Duurzame Hotels, Almere

Aannemer Pleijsierbouw, Nijkerk

Landschapsarchitect Wiel Arets Architects

Bruto vloeroppervlakte 26.000 m²

Bruto inhoud 99.500 m³

Programma hotel, restaurant, congres, wellness, parkeren

Voorlopig ontwerp februari 2016

Definitief ontwerp januari 2017

Bouw november 2017 – mei 2020

Lees verder:

26 jul [label: Architectuur](#)

[**ARC21: Van der Valk Zuidas, Amsterdam – Wiel Arets Architects**](#)

[**GEBOUWDE GASTVRIJHEID: ruimten waar iedereen zich thuis voelt**](#)

Eerste publicatie door [Afke Laarakker](#) op 26 aug 2021

Laatste update 8:58

Vakmedianet. Auteursrecht voorbehouden.

Op gebruik van deze site zijn de volgende regelingen van toepassing: [Algemene Voorwaarden](#) en [Privacy en Cookie beleid](#) | [Privacy-instelling](#)
en